

Vereckei Lászlóné Gyerekként

A képen én vagyok látható óvodás koromban.

Négyéves koromtól, 1934-36 között két évig jártam egy német birodalmi óvoda nevű magánóvodába, a Tompa utcába Alice tantéhoz és Elsihez, ők voltak az óvónőim. Nem igazán tudtak magyarul, talán az Elsi egy kicsit tudott. Azért jártam oda, hogy németül tanuljak. Anyu családjának nagy része, a győriek jól tudtak németül. Egyébként az édesapám rokonsága is valamennyire. Nagyon jó óvoda volt. Füzetbe rajzoltunk, emlékszem, meg papírkivágásokat is

csináltunk. Gyöngyöt is fűztünk, és gyurmáztunk is. Vegyesen voltak ott gyerekek felekezettől függetlenül. Abszolút nem érdekelte őket, hogy zsidó vagyok-e, vagy nem, ott ez nem volt szempont.

Volt egy német tantim is, mert anyám nem ért rá velem foglalkozni a kocsma miatt. Mindennap jött délután egy-két órára. Vigyázott rám, és németül is beszélt velem. Elvitt sétálni, meg játszott velem. Ez már az iskola alatt volt. Körülbelül 6 éves koromtól tanított 1940-ig. Egy soproni nő volt. Német anyja volt, azt hiszem, és német állampolgár is volt. Német anyanyelvű volt, akcentussal beszélt magyarul. Egy rokonánál lakott itt Pesten. Neki ez egy jó állás volt. Megérte neki Budapestre jönni, mert kapott rendszeresen fizetést. Nagyon szerettük egymást. A háború után meglátogatott, egész sokáig volt vele kapcsolatunk. Akkor már férjnél volt, egy fodrász volt a férje. Itt volt fodrászüzletük a Rákóczi tér körül.